

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. szeptember 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége és más bűncselekmények miatt **az I. r. vádlott és társai** ellen indult büntető ügyben a Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2011. december 9. napján kihirdetett Kb.I.82/2011/3. számú ítéletét **megváltoztatja.**

Az I. r. vádlottat az ellene szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége (Btk. 349. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól **felmenti.**

Az I. r. vádlott tekintetében az eljárás során felmerült 12.000,- (tizenkettőezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, amelyet a vádlott és a katonai ügyész a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

### **I n d o k o l á s:**

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. december 9. napján kihirdetett Kb.I.82/2011/3. számú ítéletével az I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, ezért - önálló katonai büntetésül - szolgálati viszonyának megszüntetésére ítélte, és kötelezte a vonatkozásában felmerült 12.000,- forint bűnügyi költség megfizetésére. a II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességszegés vétségében és magánokirat-hamisítás vétségében, ezért - halmazati büntetésül - 6 hónapi fogházbüntetésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére a végrehajtás helyeként a katonai fogdát jelölte ki. A II. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette és kötelezte a vonatkozásában felmerült 12.000,- forint bűnügyi költség megfizetésére. A III. r. vádlottat és IV. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért a III. r. vádlottat 60 napi tétel, napi tételenként 2.500,- forint, összesen 150.000,- forint, míg a IV. r. vádlottat 50 napi tétel, napi tételenként 2.500,- forint, összesen 125.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A III. és IV. r. vádlottak vonatkozásában rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására és külön-külön kötelezte mindkettőjüket a vonatkozásukban felmerült 12.000,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész mind a négy vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet. Az I. r. vádlott irányának megjelölése nélkül fellebbezett. Az I. r. vádlott védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. A II., III. és IV. r. vádlottak és védőik a kihirdetett ítéletet tudomásul vették, így az elsőfokú bíróság ítélete a II., III. és IV. r. vádlottak vonatkozásában 2011. december 9. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.188/2012/1. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését tartotta fenn. Kifejtette azon álláspontját, hogy aránytalan az I. r. vádlottal szemben egy 20 perces késés miatt olyan büntetést kiszabni, amely kettőtöri a pályafutását. Utalt arra, hogy a vádlott korábbi, ugyanilyen jogi minősítésű bűncselekménye miatt pénzbüntetés került kiszabásra és a jelen ügyben is ilyen joghátrány alkalmazására tett indítványt.

Az I.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált. A Be. 349. § (1) bekezdése alapján mellőzte a felülbírálatot a II., III. és IV. r. vádlottak tekintetében, mert az ő vonatkozásukban az ítélet már jogerőre emelkedett.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a bíróság elé állítás feltételeit vizsgálta, és azok meglétében tartott tárgyalást. A katonai tanács a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Megállapítható, hogy az I. r. vádlott a tárgyaláson beismerte a cselekmény elkövetését, bűnösnek vallotta magát. Vallomását alátámasztották a II., III. és IV. r. vádlottaknak a tárgyaláson tett vallomásai, valamint a rendelkezésre álló egyéb - okirati - bizonyítékok, így az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésére álló iratokkal összhangban állapította meg.

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alapján a vádlott személyi körülményeit a rendelkezésre álló személyügyi parancs tartalmára figyelemmel, annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott szolgálati viszonya 2012. augusztus 1-i hatállyal - közös megegyezéssel - megszüntetésre került.” Továbbá a Be. 352. § (1) bekezdés b/ pontja alapján a történeti tényállás első bekezdésének utolsó mondatát mellőzi, valamint a bekezdést annyiban egészíti ki az iratok alapján, hogy: „Az I.r. vádlott az előírt időben a szolgálati helyén nem jelent meg, mert azt hitte, hogy a szombati munkarend szerint kell a munkát felvennie.” Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az I.r. vádlott és védője fellebbezése a következők szerint alapos.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az általa megállapított tényállás alapján az I. r. vádlott büntetőjogi felelősségére vont le következtetést, és bűnösnek mondta ki a Btk. 349. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében.

A hivatkozott bűncselekményt az követi el, aki fontos szolgálati feladat alól megtévesztéssel vagy távolmaradással kivonja, illetőleg annak teljesítésére képtelenné teszi magát. Az adott katonai bűncselekmény csak szándékosan követhető el. Gondatlan elkövetés esetén legfeljebb fegyelmi vétség megállapításának lehet helye. Az iratokból megállapítható, és az első fokú ítélet jogi indokolással kapcsolatos része is tartalmazza, hogy a 2011. november 1-jei ünnepel kapcsolatos munkarendváltozás miatt november 5. napján szombaton nem hétfé, hanem hétköznapi munkarend szerint kellett dolgozni. Így az I. r. vádlottnak azon a napon a megszokottól eltérően egy órával korábban kellett a szolgálatai helyén megjelennie. Nem kétséges, hogy az I. r. vádlott részére az eltérő munkarend szerinti munkakezdés kihirdetésre került, azonban - a másodfokú bíróság álláspontja szerint - ez még nem enged következtetést arra, hogy a vádlott szándékosan követte volna el cselekményt. Az elsőfokú katonai tanács álláspontja szerint az I.r. vádlott a terhére rótt cselekményt szándékosan, mégpedig eshetőlegesen szándékkal követte el, mert annak ellenére, hogy az részére kihirdetésre került és azzal a sajtó is nagy terjedelemben foglalkozott, nem győződött meg arról, hogy pontosan milyen munkarend szerint kell szolgálatba lépnie, így legalábbis belenyugodott a lehetséges következményekbe.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I. r. vádlott a cselekményt gondatlanul követte el. Ugyanis az I.r. vádlott védekezését más bizonyíték nem cáfolta, illetve a másodfokú bíróság ezért is egészítette ki a történeti tényállást. A Btk. 14. §-ban foglaltak szerint gondatlanságból követi el a bűncselekményt, aki előre látja magatartásának lehetséges következményeit, de könnyelműen bízik azok elmaradásában, úgy szintén az is, aki e következmények lehetőségét azért nem látja előre, mert a tőle elvárható figyelmet vagy körültekintést elmulasztja. Az I. r. vádlott szolgálatvezénylés alapján, a szabályozásból adódóan visszatérően egy adott gyakorlat szerint látta el a szolgálatait és hosszú idő óta a szombati napra eső szolgálatait egy órával később kezdte meg, mint a hétköznapra eső szolgálatokat. Ezt a rutint törte meg a munkarendváltozás, és az, hogy szombati napon pénteki munkarend szerint kellett szolgálatba lépni. Ilyen körülmények között elfogadható az a vádlotti védekezés, hogy elfeledkezett az eltérő munkakezdésről. Semmiféle adat nem merült fel arra vonatkozóan, hogy a vádlott ne kívánta volna az adott szolgálatát teljesíteni vagy, hogy szándékosan később akart volna beérni a munkába. A kiértékelése idején már útban volt a munkahelyére, és onnan csak mintegy húsz percet késett. Magatartásával kapcsolatban legfeljebb az állapítható meg, hogy annak lehetséges következményét azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet, körültekintést elmulasztotta, tehát cselekménye legfeljebb gondatlan magatartásként, hanyag gondatlanságként (negligenciaként) értékelhető. Figyelemmel azonban arra, hogy az adott cselekmény gondatlan elkövetése nem bűncselekmény, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság

ítéletét megváltoztatta, és az I. r. vádlottat az ellene szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt emelt vád alól a Be. 6. § (3) bekezdés a/ pontja, valamint a Be. 331. § (1) bekezdése alapján - bűncselekmény hiányában - felmentette.

A Be. 339. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy az I. r. vádlott tekintetében felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A másodfokú katonai tanácsnak a fellebbezés lehetőségére vonatkozó rendelkezése a Be. 386. § (1) bekezdés c/ pontján alapszik.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) és (2) bekezdéseire alapszik.

Budapest, 2012. szeptember 14. napján

**Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró**

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással 2012. október 15. napján jogerős.

Budapest, 2012. október 31.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné  
tiszttviselő